Vinter til arbejdsløse, paatog Fru Kristensen sig gerne en Vandring rundt i Hjemmene i Hørning, og kunde en enkelt undertiden finde hende maaske lidt for ivrig, forstod man dog bag dette hendes varmtfølende Hjerte. Fru Kristensen har i sit Ægteskab været sin Mand, Lærer Kristensen, en sjælden Medhjælper baade i hans Skolegerning og som Fortsættelse deraf i Ungdomsarbejdet i en dertil dannet Forening. Der afholdtes ofte Foredrag med fremmede Foredragsholdere, der i Lærer Kristensens Hjem fandt en stor Gæstfrihed og en god Samtale om mange alvorlige Spørgsmaal. Fru Kristensen havde en sjælden Evne til at drage Folk, fuld af Liv, som hun var, ind i en Samtale, som satte Tanker i Bevægelse.

Hendes Mand, som i mange Aar har været med i Arbejdet for Afholdssagen, fandt ogsaa dertil trofast Hjælp baade ved hendes personlige Nærværelse ved Møderne i Hørning og andre Steder, hvor deres Hjælp ønskedes. Som Anerkendelse fra forskellige Afholdsforeninger var mødt 5 Faner ved hendes Kiste, den ene, et Banner, smukt broderet tildels af hende selv. Ogsaa Husmandsforeningen for Hørning var mødt med Fane. Mange af dens Medlemmer takker ogsaa Fru Kristensen for hendes Hjælp til Forstaaelse af nationalt Havebrug med dets værdifulde Udnyttelse netop som Modvægt mod overdreven Nydelse af Spiritus. Et stort og betydningsfuldt Arbejde paatog Fru Kristensen sig i de sidste Aar, det var Udlaanet fra Sognebogsamlingen, hun fik derved Lejlighed til at være medbestemmende ved Indkøb af Bøger, hun læste Boganmeldelser og søgte gennem Samtaler med sine Venner at vælge Bøger. „Det er saa vigtigt," sagde hun tit, „at finde sund og god Læsning til Hjemmene og de mange unge Mennesker."

Fru Kristensen har ikke haft den Lykke selv at føde Børn, men en Plejedatter, 18 Aar, savner nu sin kærlige Moder. Gid hun maatte fylde noget af Savnet for Hjemmet og altid vedblive at være sin Faders Glæde.

Fru Kristensen begravedes paa Hørning Kirkegaard under ualmindelig stor Deltagelse. Kirken, der af „Dansk Kvindesamfund" var smukt pyntet med Lyng, var fyldt til sidste Plads og kunde endda ikke nær rumme det store Følge. Af signerede Kranse var en stor Mængde. Medlemmer af „Dansk Kvindesamfund" havde rejst en meget køn Mindesten, hvorpaa stod nedenstaaende Linier, som fuldt ud passer paa Signe Kristensens Liv:

Leve kort Tid eller længe,
blot vi lyse op i Taagen.

J. H.

Fra Norge.

—o—

Ikke forbud mod kvinders natarbejde.

Stortinget behandlede igaar forskjellige bestemmelser angaaende arbeide i fabriker, deriblandt ogsaa et forslag om forbud mod kvinders natarbejde. Efter en lang debat blev spørgsmaalet herom udsat, saaledes at sagen bortlægges paa ubestemt tid, hvilket i realiteten er en forkastelse av hele forslaget.

Kristiania 14—8—15. *S. V.*

Kvindesagen, bedømt af Mænd.

—o—

Karl Larsen: Paa Valgpladser og bag dem. („Politiken" 27. Aug.. *J. C. Christensen:* „Tiden" 27. Aug.

Kvindesagen har i Øjeblikket mere end nogensinde Aktualitetens Interesse, det er derfor ikke at undres over, at der paa en og samme Dag i Pressen fremkommer to Udtalelser om den af kendte Mænd, som, hvor forskellige de iøvrigt er, ligner hinanden deri, at de begge røber en rent ud forbløffende Mangel paa Kendskab til denne Sag og dens Forkæmpere.

Forfatteren, Professor Karl Larsen, der jo er vel kendt som Skildrer af Bourgeoisikvindens Sjæleliv, har under sit Ophold paa og bag de tyske Valpladser faaet Lejlighed til — som han siger — „at se Kvinderne fra deres allerbedste Side", og det har gjort ham godt, siger han, midt i Tøndebaandskjolernes, Husassistenternes og den kvindelige Valgrets Tid at støde paa saa lidt opsigtsvækkende Udtryk for fordringsløs og kritikløs Offervillighed.

Som et særligt Eksempel paa Offervilligen nævner han en Sygeplejerske, der lod Hænderne synke i oprigtig Sorg over, at der med hendes rundelige Arbejdstid for Øjeblikket „slet ikke var noget at bestille mere". — I Sandhed en fordringsfuld Offervillighed, som sørger over et Øjebliks Mangel paa lidende og lemlæstede, til at forkorte den rundelige Arbejdstid! Mon ikke Hysteri var den passende Betegnelse for en saa abnorm Hjælpetrang? —

Professor Karl Larsen mener, at det er Krigens organisatoriske Opgaver i større Stil, militære og civile, som har udvidet Kvindens aandelige Horizont, udviklet deres Almensans, givet dem reel Pligtsgrund under Fødderne i deres Fædrelandskærlighed eller Hjemstavnsfølelse. Han ved aabenbart ikke, at straks ved Krigens Udbrud var disse Egenskaber tilstede hos et stort Antal tyske Kvinder, udviklede gennem en fuldtfærdig organiseret Kvindebevægelse. Ja, allerede samme Dag, Mobiliseringsordren udgik, sendte Bestyrelsen for tyske Kvindeforeningers Forbund ud til hver enkelt Bys Kvindeforening en udarbejdet Organisationsplan for den nationale Kvindekrigstjeneste. Planen gik i sine Hovedpunkter ud paa: 1) En ensartet Forsyning med Levnedsmidler; 2) Forsorg for de Familier, hvis Forsørgere var indkaldte og 3) Arbejdsanvisning for a) Kvinder, som paa Grund af Forsørgerens Indkaldelse var blevne erhvervsløse, b) Kvinder, som var villige til at paatage sig de indkaldte Mænds Arbejde, c) Kvinder, som vilde yde frivillig Hjælp. Endvidere indeholdt Planen Oprettelsen af et Oplysningskontor til at skaffe de indkaldtes Familier Efterretning om deres paarørende ved Fronten.

Takket være den organiserede Kvindebevægelse i begge Lande, blev den Krigshjælp, de tyske og østrigske Kvinder har ydet, ikke planløs og mere velment end velanbragt, som frivillig uorganiseret Hjælp ofte bliver. Og som i Tyskland og Østrig, paa samme Maade ogsaa i England, hvor Kvindeforeningernes nationale Forbund, der tæller 602 Foreninger, stillede deres egen Krig i Bero og anvendte deres velorganiserede Kræfter til at lindre den Nød, som Krigen bragte over Landet. Forbundet paatog sig for Exempel Omsorgen for alle de tyske Kvinder og Børn, som paa Grund af Krigens Pludselighed var strandede i England.

Aldrig har den organiserede Kvin-